

tionen, den laa paa Børsen den Gang — og havde man bremset op der, er jeg ganske sikker paa, at man kunde have gavnnet vort Land betydelig mere end med de prisregulerende Foranstaltninger og alle disse Sidevirkninger, hvormed man dog ikke slog ned paa det centrale.

Det forekommer mig ogsaa, at dette Hul i det ærede Medlems Fremstilling godtgøres bedst ved, at en af de Industrier, her er Tale om, Skotøjsindustrien, netop er den eneste danske Produktionsgren, der under Krigen ikke blot blev prisreguleret, men ogsaa avancereguleret, idet den overordentlige Kommission gennemførte sin meget omtalte Skotøjsordning, hvorved Skotøjsproduktionens Avance blev bragt ned til noget, som vistnok maa kaldes et særdeles lavt Minimum, der laa netto omkring 7—8 pCt. Naar det er saaledes, og naar det ærede Medlem, som daværende Indenrigsminister selv har Ansvar for herfor, saa forekommer det mig noget inkonsekvent af ham at tage den Stilling i denne Forbindelse, som han tog. Jeg vil yderligere i denne Forbindelse minde om, at den Gang Skotøjsindustrien fik paalagt denne Avanceregulering, som det var Meningen at føre videre til andre Produktioner, men som man stoppede op med, blev det baade fra Formanden og Næstformanden i Kommissionen udtalt — og jeg antager, denne Udtalelse paa en Maade maa binde Statsmagten —, at til Gengæld for den Resignation, der krævedes af Industrien, vilde Statsmagten senere, hvis det viste sig, at en Krise fulgte efter Krigen, være villig til at yde den Kompensation gennem Støtte og gennem en forstaaende Stilling overfor netop Skotøjsindustrien. Det forekommer mig, at det, den nuværende højtærede Regering gør, netop er en simpel Opfyldelse af dette Løfte, og jeg synes, der her maa være en kærkommen Lejlighed overfor det ærede Medlem Hr. Rode til at besegle dette Løftes Opfyldelse.

Sluttelig vil jeg, idet jeg ikke skal forlænge denne Diskussion yderligere, kun til det ærede Medlem Hr. Stauning sige, at naar ogsaa han skyder paa de uheldige Forhold under Krigen, saa rammer ogsaa han delvis forkert. Det ærede Medlem var inde paa en Skepsis overfor Muligheden af, at Erhvervene selv kunde holde Justits, og sagde: Det kender vi fra Krigsaarene, hvor Guldet skæppede særdeles godt i Kasserne — Bødekasserne —, og han rullede et Billede op, som vi alle har i Erindring, om Klausulbrud og Hr. Thorup o. s. v. Jeg vil sige, at det ærede Medlem tager fejl, hvis han med dette Billede sigter til Industrien. Der var

mange Outsidere i disse Aar, der var i det hele taget saa abnorme Forhold, at der selvfølgelig maatte komme mange Lovovertrædere; hvor Gevinsten vinker og Moralen er svækket, kan det ikke være anderledes. Men selve Industrien kan sige sig, i alt Fald delvis, fri for disse Forhold, og jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at for Lovovertrædelserne i Henhold til de Overenskomster og Kontrakter, der mellem Industriraadet og forskellige af de krigsførende Regeringer var afsluttet, udgjorde det samlede Bødebeløb, da Krigen var sluttet, og Regnskabet blev gjort op, ikke 1½ Promille af det samlede Beløb, som den Varemasse androg, overfor hvilken disse Lovovertrædelser var begaaet. Naar de krigsførende Magter den Gang kunde vise Tillid til den danske Industri, tror jeg ogsaa den danske Stat maa kunne gøre det. Jeg ønsker — det understreger jeg alvorligt —, at dette Haab ikke maa blive skuffet, og med det Tal, jeg har nævnt, tror jeg ogsaa at have givet Begrundelsen for, at man kan gaa til den her tilsigtede Ordning uden at risikere at faa disse Forudsætninger væltet.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at de uheldige Erindringer, man har fra Krigstiden med Klausulbrud, Bøder o. s. v., ikke knytter sig til Industrien. Dette erindrings jeg meget godt; jeg er meget godt vidende om, at Industrien kun havde et Faatal af Bøder, medens det fortrinsvis var paa Handelens Omraade, de mange Klausulbrud og lignende Brud fandt Sted. Men det er netop ogsaa derfor, jeg har min Tvivl om, at et Løfte om, at man vil holde Justits, kan have Betydning nu. Det er jo nemlig ikke i Industrien, der skal holdes Justits, men i Handelen. Det er Spørgsmaalet om Varepriserne, Overholdelsen af en rimelig Avance, der har interesseret mig, og det er det, der gav Anledning til mine Bemærkninger. Det var aldeles ikke noget Forsøg paa at sigte Industrien for noget, kun en Understregning af, at det Løfte, den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) gav om, at man vilde lade de paagældende selv holde Justits, ikke for mig har nogen synderlig Værdi, naar jeg erindrings, hvordan der under Krigen blev holdt Justits indenfor de samme Kredse. At Billedet fra den Tid ikke er særlig flatterende, bekræftede det ærede Medlem Hr. Drachmann.